

— Ἡ περίφημος ἡθοποιὸς *Ριστόρη* διατριβούσα ἐσχάτως ἐν Βονωνίᾳ παρέστησε νέον δράμα ἐπίτηδες ποιηθὲν δι' αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Κ. Παύλου Giacomelli, τὴν *Μαρίαν Ἀντιωνιέττην*. Ἡ ἐπιτυχία ὡς εἰκὸς ὑπῆρξε λαμπρά, ἂν καὶ οἱ δημοκράται ἐθούρουν μὴ θέλοντες νὰ ἐπευφημῇ τὸ πλῆθος βασιλίσσαν. Ἀλλ' ἡ ἡθοποιὸς στραφεῖσα πρὸς τοὺς θορυβοῦντας συνέστησεν αὐτοῖς πλείονα πρὸς τὴν τέχνην σεβασμόν.

— Ὁ γνωστὸς μελογράφος Floow ὁ ἐνδοξος τῆς *Μάρθας* συνθέτης παρέδωκεν ἐσχάτως εἰς τὸ Θέατρον Opera-Comique τῶν Παρισίων νέον μελόδραμα ἐπιγραφόμενον ἢ *Σκιά* (l' Ombra) ὑπερ ἔχει τὸ ἰδιάζον ὅτι στερεῖται ὅλως χορῶν καὶ μόνον τέσσαρα πρόσωπα παριστῶσιν.

— Τολμηρά τις ἀπόπειρα ἔλαβε χώραν ἐν Βονωνίᾳ. Ὁ νέος μελογράφος Dall' Angine συνθέσας μέχρι τοῦδε τὰ μελοδράματα αἱ δύο *Ἀρκτοι* (i due Orsi) καὶ ἡ μελοδράματος ὑπῆρξεν ἀρίστη.

νησος τῶν Ἀρκτων (l' isola degli Orsi) ἐπεχείρησε νὰ μελοποιήσῃ ἐκ νέου τὸν *Ba-biere di Siviglia* ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κειμένου (libretto) τοῦ ἀθανάτου μουσικοῦ *Ροσσίνι*. Ἡ περιέργεια τοῦ κοινοῦ ἦν μεγίστη, ἀλλὰ τὸ μελόδραμα ἔλαβε τὸ τέλος ὅπερ ἔπρεπε νὰ λάβῃ· ἀπεδοκιμάσθη αἰκτρῶς ἂν καὶ διεκρίθησαν δύο ἢ τρία καλὰ μέρη.

— Ὁ Ζακύνθιος μελογράφος Κ. Παῦλος Καρρέρης ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος συνέθεσε διὰ τὸ θέατρον τοῦ *Ἀγίου* *Ιακώβου* τῆς Κερκύρας τὸ μελόδραμα *Μαριάνθη* (Fior di Maria) συνέθεσεν ἐσχάτως νέον μελόδραμα *Κυρὰ Φροσύνη* εἰς 4 πράξεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ὁμωνύμου ποιήματος τοῦ ἐθνικοῦ ποιητοῦ *Ἀρ. Βαλαωρίτου*. Τὸ μελόδραμα ταῦτο παρεστάθη τὸ πρῶτον τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον εἰς τὸ Θέατρον Ζακύνθου εἰς Ἀπόλλωνον. Ὁ ἐνθουσιασμός τοῦ πλήθους καὶ ἡ ἐπιτυχία τοῦ

Μ. Π. Α.

ΜΙΑΤΩΝΟΣ

Ο

ΑΠΟΛΩΛΩΣ ΠΑΡΑΔΕΙΞΟΣ.

ΕΠΟΠΟΙΑ

ΕΙΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΔΩΔΕΚΑ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Α'.

(Συνέχεια· ἴδε φυλλάδ. Η'.)

ο Οὐδέποτε οὐράνιος ἀπόλλυται οὐσία,
καὶ δὲν ἐτέχθη τοῦρανοῦ τὸ τέκνον γ' ἀποθάνη.
Ἀντί δ' ἡμῶν ἡ ζέουσα νὰ ψυχρανθῇ ἀνδρία

ἀπὸ τὰ γεγονότ' αὐτὰ, πτεροῦται καὶ αὐξάνει
καὶ κραταιοῦται ἡ ἐλπίς ἡμῶν κ' ἡ προσδοκία.
Ἦδη λοιπόν δυνάμεθα ἡ βία εἴτε πλάνη
καὶ δόλιφ, μετὰ μείζονος ἐπιτυχίας, πάλιν
νὰ συνεπιχειρήσωμεν εὐτόλμως καὶ γενναίως
φρικτὴν καὶ ἀδιάλλακτον καὶ αἰωνίαν πάλιν
κατὰ τοῦ πανεχθίστου μας, τοῦ ἤδη βασιλέως
τῶν οὐρανῶν, ὅστις τρυφῶν ἐν τῷ θριάμβῳ ἤδη,
καὶ ἄνευ ἀνταγωνιστοῦ τινος ἀνάσσει ὅλων,
τῆς τυραννίας ἐκτελεῖ τοὺς νόμους καὶ ἐκδίδει
εἰς τὸν ὠραῖον οὐρανὸν καὶ τὸν ἀκτινοβόλον. —

Σκληρῶς βασανιζόμενος ὁ δαίμων τὴν καρδίαν
ταῦτα εἰπὼν ἐσίγησεν ἐν τοῖς βαθέσι ζόφοις·
κ' ἐνῶ φαιδρὸς ἦν ἔξωθεν κ' ἐδείκνυ καρτερίαν,
ἀλλ' ἔσωθεν τὸν ἔδακνεν ὁ τῆς ὀδύνης ὄφις,
καὶ εἰς τὰ σπλάγχνα ἔφερε θολὴν ἀπελπισίαν.
Ὁ δὲ περιφανέστατος ἐν τοῖς αὐτοῦ συντρόφοις
πρὸς τοῦτον ἀπεκρίνατο. — Ἄ ἄρχων! ὁ τοσούτων
θρόνων, πνευμάτων ἡγεμὼν, τῶν Σεραφείμ τὰς τάξεις
ὁ εἰς τὰς μάχας ἀγαγὼν τῶν ἀναρίθμων τούτων,
ὦ ἦρωες σὺ ἀπτόητε, οὐ αἱ μεγάλαι πράξεις
κ' ἡ τόλμα τὸν Ἀΐδιον εἰς κίνδυνον βαλοῦσαι,
οὕτως αὐτὸν διέθεσαν, ὥστε νὰ ἀμφιβάλλῃ
εἰ ἦν ἡ δύναμις αὐτοῦ ἡ μοῖραι αἱ κρατοῦσαι
τὸ σκῆπτρόν του, ὦ ἡγεμὼν, ἐν τῇ παρούσῃ πάλῃ
οἴκτιστον τέλος διορῶ, καταστροφὴν ἀθλίαν,
Θραῦσιν δεινὴν, ἥτταν αἰσχυράν. Ὁ οὐρανὸς ἐχάθη,
ἐχάθη εἰσάπαξ δι' ἡμᾶς καὶ ἶδε τὴν ἀνδρείαν,
τὴν γαύρην ταύτην στρατιάν εἰς τῆς στυγρῆς τὰ βάθη
ἡφανισμένην φρικτωδῶς τοσοῦτον, ὅσον θεία
καὶ ἀφθαρτος ἐνδέχεται ν' ἀφανισθῇ οὐσία.

«Βεβαίως, καὶ ἂν οἴχεται ἡ δόξα μας κ' ἐρρόη,
καὶ ἂν ἡ εὐποτμία μας ἐτάφη ἐν βοθύνη
ἀπείρου ἀθλιότητος, τὸ πνεῦμά μας ἰσχύει,
μένει ἀδάμαστος ἡ φρὴν, τὸ φρόνημα ἐκεῖνο,
οὐδ' ἡ ὀφρὺς κατέπεσεν, οὐδ' εἶν' οἱ πόθοι κρύοι·
ὅμως ὁ Παντοδύναμος (φεῦ! ἐπαξίως κρίνω
νὰ λάβῃ τὸ ἐπώνυμον ἡμᾶς κατανικήσας),
τίς οἶδεν ἂν δὲν ἄφησεν ἡμῖν τὴν εὐτολμίαν
καὶ ζωηρὰς τὰς ζέσεις μας καὶ μὴ ἐξαντληθείσας,
διὰ νὰ ὑποφέρωμεν τὴν τρομερὰν παιδείαν
καὶ τὰ δεινὰ τὰφόρητα, ὅσα παρασκευάζει
νῦν εἰς ἡμᾶς ἡ λύσσα του καὶ ἡ ἐκδίκησίς του;
Τίς οἶδε ποῖα φοβερά δεινὰ προετοιμάζει;
Καὶ ἴσως μᾶς διατηρεῖ ὡς δούλους τῆς αὐλῆς του
καὶ ὄργανα τῶν πολλαπλῶν ἰδιοτροπιῶν του,
πρὸς ἔργα δυσεκτέλεστα καὶ ἄθλους βαρυτάτους

εἰς τὰ τοῦ ἄδου βάραθρα, ἐν μέσῳ τῶν φλογῶν του,
ἢ πρὸς δυσκόλους ἐντολὰς εἰς τοὺς ζοφερωτάτους
πυθμένους τῆς κολάσεως ; Εἰς τί θὰ χρησιμεύσῃ
λοιπὸν ἀνδρία καὶ ἰσχύς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ,
καὶ ἡ ζωὴ μας φεῦ ! αὐτῇ, ἣτις πικρὰ θὰ ῥεύσῃ,
ἂν οὐ θὰ ὑποφέρωμεν ἐν ἀπεινῇ δουλείᾳ ; » —

Μὲ ταῦτα δὲ ἡμείβετο ὁ ἄρχων ἐν σκοτίᾳ
τὰ ἔπη τὰ πτερόεντα τῷ ἑαυτοῦ ἑταίρῳ.
— « Εἴτε ὅσάκις πρόκειται ἡμεῖς νὰ ἐνεργῶμεν,
ὦ πεπτωκὼς σὺ Χερουβίμ ! ἢ πάσχοντες νὰ ὤμεν,
ἢ συμφορὰ ἢ ἀληθείης εἶν' ἡ ἀδυναμία.
Πλὴν νὰ ποιῶ τὸ ἀγαθὸν οὐδόλως ὑποφέρω,
οὐδὲ εἰς τοῦτο εἵμεθα καταδεδικασμένοι.
Τοῦντεῦθεν τὸ διηνεκῶς κακοποιεῖν μᾶς μένει
ὥς μόνη εὐφροσύνη μας, ὥς μόνη ἡδονή μας·
διότι εἰς τὸ θέλημα ἐκείνου ἀντιβαίνει,
πρὸς ὃν ἐναντιόνοῦνται οἱ πόθοι κ' οἱ σκοποὶ μας.
Ὅθεν ἐὰν ἡ Πρόνοια ἐπιζητῇ ἐκείνου
τὸ ἀγαθὸν ἐκ τῶν κακῶν, ἃ δρῶμεν, νὰ ἐξάξῃ,
δι' ἐνεργείας δραστηκῆς, διὰ παντὸς κινδύνου
ὀφείλομεν νὰ φθείρωμεν, ὅσα σκοπεῖ νὰ πράξῃ,
καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἀγαθῷ νὰ εὐρωμεν τοὺς τρόπους
ὅπως ποιῶμεν τὸ κακόν· καὶ ἴσως δυνηθῶμεν
δεινὰ νὰ τῷ παράσχωμεν, καὶ, τοὺς σκοποὺς ἀσκόπους
αὐτοῦ ἀπεργασάμενοι, νὰ τὸν ἐκδικηθῶμεν.

« Ἀλλ' εἰς τὰς πύλας τοῦρανοῦ ὁ νικητὴς προδήλως
τοὺς λειτουργοὺς ἀνακαλεῖ τῆς ἐκδικήσεώς του.
ἡ χάλαζα κατέπαυσε, τὸ βλέπεις ἀριδῆλως,
ἀφιεμένη καθ' ἡμῶν τοῦ θείου, τοῦ πυρός του·
ἡ θύελλα πρᾶνεται καὶ σθέννυτ' ἐναμίλλως
τὸ πῦρ τοῦ αἰθαλόεντος καὶ μαύρου κύματός του,
εἰς ὃ κατεκρημνίσθημεν ἐξ οὐρανοῦ πεσόντες.
Καὶ ἴσως ἀστραποφαῆς μὲ τὰ λαμπρὰ πτερὰ του
ὁ κεραυνὸς κ' ἡ λύσσα του ἐξηντλημένοι ὄντες
ἀπηύδῃσαν μυκώμενοι ἐντὸς τοῦ βαθυτάτου
καὶ μαύρου χάους· δράζωμεν τὴν εὐθετον εὐρόντες
στιγμὴν, ἣν δίδ' ἡ ἑπάρσις τοῦ Πολεμικτάτου.

« Βλέπεις ἐκεῖ τὴν αὐχμηρὰν καὶ ἄγονον κοιλάδα,
τὴν γῆν τῆς ἐρημώσεως, τὴν γῆν τῆς ἀπωλείας,
τὴν στερουμένην τοῦ φωτός καὶ τῆς αὐγῆς τὴν δᾶδα,
καὶ λάμψεις μόνον χέουσιν ἐν μέσῳ τῆς σκοτίας
διὰ τῶν ἀμαυρῶν φλογῶν ὠχρὰς καὶ ἀπαισίας ;
Ἀνάγκη νὰ ἐξέλθωμεν ἐντεῦθεν τῆς μανίας,
τοῦ σάλου καὶ τοῦ κλύδωνος κυμάτων τῶν πυρίνων·
κ' ἐκεῖ ἅς προσπαθήσωμεν νὰ ἀνακουφισθῶμεν,
εἰ ἔστιν ἀνακούφισις ἐν μέσῳ τῶν καμίνων·

ἐκεῖ ἄς ἡσυχάσωμεν ἐφ' ὅσον δυνηθώμεν·
 ἀθροίσωμεν τὸν ἔκθαμβον, τὸν ἐκπληκτον στρατὸν·
 ἄς ἐξετάσωμεν καλῶς ἐν πλήρει συμβουλίᾳ
 τὰ μέσα τοῦ νὰ βλάψωμεν τὸν μέγιστον ἐχθρόν μας,
 τὰ μέσα ν' ἀποκτήσωμεν, ὅσας ἐν τῷ πεδίῳ
 τῆς μάχης ἀπωλέσαμεν ἐκ τῶν δυνάμεών μας,
 νὰ κατισχύσωμεν αὐτῆς τῆς μαύρης δυσπραγίας,
 καὶ τελευταῖον ἴδωμεν ὅποιαν τῶν δεινῶν μας
 βελτίωσιν θὰ ἔχωμεν, ποῖον παραμυθίας
 ἐκ τῶν ἐλπίδων φάρμακον θ' ἀντλήσωμεν αὐτῶν μας,
 ἢ ποῖαν κἂν ἀπόφασιν ἐκ τῆς ἀπελπισίας. »—

Εἰς τὸν ἐγγύτερον αὐτῷ ὁ Σατανᾶς ἐταῖρον
 τοὺς λόγους τούτους ἔλεγε τὴν σιωπὴν ταραττων,
 τὴν κάραν τὴν ὑψαύχεναν ἠνωρθωμένην φέρων
 καὶ ἀνατείνων ἄνωθεν τῶν φλογερῶν κυμάτων,
 καὶ βλέμματ' ἀνθρακίζοντα ἔς τὰ σκότῃ περιφέρων.
 Τὸ μέγα τοῦ ἀνάστημα μυρίων ἦν βημάτων,
 καὶ ἐπ' αὐτῆς πλαζόμενον τῆς φλογερᾶς γεαίνης,
 ἐκάλυπτε διάστημα ὡς εἴκοσι σταδίων.
 Τοιοῦτον τὸ ἀνάστημα τῆς μυθολογουμένης
 φυλῆς τῶν τερατοειδῶν Γιγάντων, τῶν ὁποίων
 τὸ κολοσσαῖον μέγεθος ἐκλείσαν οἱ μῦθοι.
 Τοιοῦτοι ἐφημίσθησαν οἱ φοβεροὶ Τιτᾶνες,
 υἱοὶ τῆς Γῆς καὶ τ' Οὐρανοῦ, ὑφ' ὧν ἐπολεμήθη
 ὁ Ζεὺς, καὶ τοὺς πολέμους τῶν ἐξύμνησαν παιᾶνες.
 Τοιοῦτος ὁ Βριάρεως καὶ ὁ Τυφὼν τοιοῦτος,
 ὧν τᾶντρα παρὰ τὴν Ταρσὸν ὑπῆρχον τὴν ἀρχαίαν.
 Τοιοῦτος ὁ Λευϊαθὰν ὁ τερατώδης οὗτος,
 ὅστις ἀπὸ τοῦ Πλαστουργοῦ τὴν πλάσιν τὴν ὠραίαν
 εἶν' ἢ μεγίστ' ἢ σχίζουσα τὸ κύμα τῆς θαλάσσης.
 Ἐνίοτε κοιμώμενον τὸ μέγα τοῦτο τέρας
 τοῦ πόντου τοῦ Νορβεγικοῦ καλύπτει τὰς ἐκτάσεις.
 Ὁ ναύκληρος σαθρᾶς τιнос ὀλκάδος, ἐν ἑσπέρας
 πεπλανημένης μεταξὺ πυκνοῦ καὶ βαθυτάτου
 σκότους, ὡς νῆσον ἐκλαβὼν (οἱ ναῦταί μοι τὸ εἶπον),
 παρὰ τὰ ὀστρεόφυτα προσώρμισε πλευρά του,
 φεύγων ἀνέμων τὰς πνοάς, τοῦ κύματος τὸν κτύπον.
 Ὅμοίως κατεδείκνυσεν ὁ ἄρχων τῶν δαιμόνων
 τὰ κολοσσαῖα μέλη του ἀλύτους φορτωμένα
 ἐπὶ τῆς λίμνης ἐκτενῆς τῆς λήθης καὶ τῶν πόνων,
 καὶ πλέων εἰς τὰ κύματα τὰ πεπυρχκτωμένα.

Ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἤθελε τὸ σῶμα ἀνορθώσει
 οὔτε ὑψώσει προπετῶς τὴν κάραν, ἂν τοῦ Πλάστου
 ἡ ὑπερτάτη θέλησις μὴ ἤθελε τῷ δώσει
 ἐλευθερίαν νὰ τελῇ τὰς μιαρὰς βουλὰς του,
 ἵνα αἱ στύγαι αὐτοῦ κακίαι δυνηθῶσι
 τὴν ὥραν νὰ ταχύνωσι τῆς παντελοῦς φθορᾶς του.

Θέλει ζητήσει ἐπὶ Γῆς τὰ πονηρὰ νὰ δράσῃ·
 ἀλλ' ὦ! τῆς μοχθηρίας του καὶ τῆς ἀπελπισίας!
 τίς φθόνος τὴν καρδίαν του θὰ θηλητηριάσῃ,
 ὅταν ὀψέπατε ἰδῇ λαμπούσας τὰς ἀγίας
 Ἐλέου τε καὶ Χάριτος ἐξ οὐρανοῦ ἀκτῖνας
 ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν τὸν περιπεπλεγμένον
 εἰς τὰς καταχθονίους τοῦ ἀπάτας καὶ σαγήνας
 καὶ τῆς ἐνθέου Χάριτος ἐκτὸς ἐκβεβλημένον!
 Οὐδὲν, οὐδὲν θὰ καρπωθῇ ἀπὸ τῆς πονηρίας
 καὶ τῆς καταχθονίου τοῦ κακίας εἰμὴ μόνον
 ἀπὸ τὰς φλόγας νὰ καῇ τῆς λύσσης καὶ μανίας,
 ἀπὸ τῆς ἐκδικήσεως τὰς φλόγας δι' αἰώνων.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Η'. ΦΥΛΛ. ΛΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Μυία.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΩ Η'. ΦΥΛΛ. ΓΡΙΦΟΥ.

Ἀόρματος ἡ τύχη.

ΓΡΙΦΟΣ.

XXXXX
 XXXXX
 XXXXX

